

[Hans Hansen (Rørby).]

med ca. 20 pct. Og det står i hvert fald fast, at medens vestmagterne ikke har underlagt sig noget landområde efter krigen, har Rusland underlagt sig en halv snes lande og gjort dem til lydstater. Derfor, al den tale, der er ført om, at Atlantpagten og nu Grækenlands og Tyrkiets optagelse i denne skulle betyde en indkredsning af Rusland, er tom tale, al den stund Østblokken var en realitet, før der overhovedet var tænkt på en Atlantpagt eller for vort vedkommende en skandinavisk forsvarspagt.

Man kan ikke bekæmpe kommunismen med våbenmagt, men man kan måske for en tid skabe en defensiv styrke, der kan afholde en angriber fra aggression, og dette skal ikke underkendes, selvom vi samtidig løber fare for at måtte nedsætte vor sociale standard og derved give kommunisterne øget grobund for femtekolonner. Men dette sker kun, fordi vi ikke overholder Atlantpagtens artikel 2, thi hvis vi gjorde det og som De Forenede Stater lod Europas produktionsrigdomme cirkulere og ombyttes frit, ville Europa lige så vel kunne opnå en vældig produktion og rigdom, som det er sket derovre. Amerikas Forenede Stater har efter krigen vist verden, at de foruden en kæmpemæssig oprustning har kunnet øse tusindvis af millioner dollars ud i Europa og samtidig bevare deres levestandard, og naturligvis har De Forenede Stater ingen andre særlige fortrin for Europa end deres frie handel staterne imellem, selvom Europa naturligvis er mere hærget af krigens ulykker. Ingensinde, forekommer det mig, har nogen regering haft så gode betingelser som denne og den forrige regering for at frigøre handelen: gode høstår, milde vintre, ringe arbejdsløshed og Marshallmillioner i massevis, ting, der allesammen har bidraget til en vigtig forøgelse af produktion og eksport. Her kunne Danmark gøre en virkelig indsats til underbyggelse af freden og gode forhold folk og lande imellem.

Danmark er et lille land, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde. Vi er kun 4 millioner mennesker og fylder ikke meget på verdenskortet, ligesom vi heller ikke kan vente nogen særlig opmærksomhed i det kor, der spiller op med kanoner, atombomber, jetjagere og alt det, der hører til krig og ufred. Derimod tror jeg, vi kan gøre os gældende i fredens syssel og i medmenneskelige forhold. Vi har gjort det før. Vi har løst vanskelige spørgsmål på fredelig måde som negerslaveriets ophør — Danmark var det første land i verden, der

afskaffede dette —, stavnsbåndets ophævelse, den frie forfatning i junigrundloven 1849, andelsbevægelsen og højskolebevægelsen, og store mænd har vi fostret. Jeg tror, vi skulle gå i spidsen med handelens frigørelse og løsning af jordspørgsmålet og arbejdets frigørelse. Vi har før vist verden vej ud af uføret, og jeg tror, vi kan gøre det igen. Thi et folk er kun virkelig stort i kraft af kvaliteten i folkets karakter.

Jeg ser ikke nogen begrundelse for, at Grækenland og Tyrkiet ikke skulle optages i Atlantpagten, når begge lande ønsker det, og når de 11 af Atlantpagtlandene ønsker at få dem med. Jeg var modstander af Atlantpagten af de grunde, jeg har nævnt; men nu er det ikke Atlantpagten, der er til behandling. Sikkerhed eller ikke — jeg kan ikke vurdere det klart, men det er i hvert fald logisk, at så mange stater som muligt kommer med, når vi endelig har denne pagt. Og hvem ved, måske kan vi opleve, at både Rusland og måske endog Spanien kunne komme med i Atlantpagten. Jeg ser ingen grund til at gå imod, at Grækenland og Tyrkiet optages, når de selv ønsker det.

Retsforbundet er ikke som politisk organisation indstillet på, at statsmagten ikke skulle gøre alt, hvad der står i dens magt for at sikre borgerne ved vagt- og retsværn, og det gælder både indadtil og udadtil. Men vi vender os imod enhver form for personlige overgreb fra staten overfor borgerne og således også imod den tvungne værnepligt. Men i dette tilfælde drejer det sig ikke om at nærme sig til eller fjerne sig fra udskrivning af mandskab. At der er delte opfattelser i i denne sag, og at disse forskellige opfattelser vil komme frem ved afstemningen, er kun rimeligt. Vi plejer i retsforbundet at stemme om disse sager, som vi hver for sig personlig mener det er rigtigt, og ingen skal bilde mig ind, at der i de andre partier er enighed, så hele partiet og alle partierne går i samme retning på det samme klokkeslæt, at alle i det radikale venstre skulle være imod, og at alle i socialdemokratiet skulle være for, og det samme gælder de øvrige partier. Den slags vil jeg nærmest betragte som en karikatur af folkestyret for ikke at sige uanstændigt og til en vis grad i strid med grundloven.

Jeg vil for mit eget vedkommende kun sige, at jeg ikke vil lægge hindringer i vejen for en optagelse af Grækenland og Tyrkiet, men anbefaler, at befolkningen får adgang til, som det har været gjort før, at tilkendegive sin stilling ved en folkeafstemning. Jeg